

کودکان اسیر در زندانهای امریکا در افغانستان و عراق

روزنامه نیویارک تایمز تحت عنوان «کودکان اسیر در زندانهای امریکا در افغانستان و عراق» مقاله‌ی بی را به قلم پروفیسور آرلی اشمیت که استاد جامعه‌شناسی در دانشگاه برکلی کالیفورنیا میباشد در مورد نگرانیهای وزارت امور خارجه امریکا در رابطه به نقض حقوق بشر، قاچاق کودکان و زندانی کردن کودکان و برخورد با آنها و... به چاپ رسانیده است که مختصر ترجمه آن ذیلاً نگارش مییابد:

موصوف مینویسد که: نقض حقوق کودکان در حال حاضر یکی از نگران کننده ترین مسایل مربوط به حقوق بشر است که میتوان نمونه های آن را در زندانهای امریکا در عراق، افغانستان و گوانتیناما مشاهده کرد.

پروفیسور اشمیت یاد آور میشود که: بنا بر موازین بین المللی، سن بلوغ ۱۸ سال تعیین گردیده است که برخلاف همه موازین حقوق بشر وزارت دفاع امریکا سن بلاغت را به ۱۶ سال پایین آورده است، که تعداد زیادی از نوجوانان پایین سن ۱۸ سال در زندانهای افغانستان عراق و گوانتیناما زندانی هستند.

در سال گذشته ۲۰۰۵، صلیب سرخ جهانی با به وجود آمدن دولت مؤقت در کشور عراق و پس از بررسی و بازدید از زندانهای تحت کنترل نیروهای ائتلافی، گزارشی را انتشار داد که در آن آمده است: در زندانهای مذکور ۱۰۷ کودک زیر ۱۸ سال و حتی چند کودک به سن ۸ سال هم زندانی هستند.

اشمیت در مقاله خویش در رابطه به اسیران کودک در کشورما (افغانستان) شرایط و حالت کودکان را در زندانها به مراتب نگران کننده و غیرانسانی یادآوری نموده است و گزارش میدهد که: بنا بر گزارشی از سیمورهرش روزنامه نگار انگلیسی مربوط به

روزنامه **گاردین** که در روزنامه مذکور به دست نشر سپرده شده است پس از اشغال افغانستان گزارشی که برای وزیر دفاع امریکا (**رامسفلد**) تهیه شده بود نشاندهنده ۸۰۰ الی ۹۰۰ نوجوان زیر سنین ۱۳ تا ۱۵ سال در زندانهای افغانستان زندانی هستند. که این وضع نهایت تأسف بار و زجردهنده است.

وی می افزاید که: نظر به گزارشی که سازمانهای مدافع حقوق بشر و هم گزارشهای که وزارت دفاع امریکا از سربازان امریکایی که در زندانهای مذکور وظیفه دارند به دست آمده است، شکنجه و آزار کودکان حتی (سو استفاده های جنسی) به مانند سایر اسیران بزرگسال انجام میگیرد، چنانچه یک نوجوان ۱۳ ساله افغانی در سال ۲۰۰۲ توسط قوتهای امریکایی دستگیر و به زندان بگرام و از آن جا به زندان گوانتیناما بدون آن که اسناد زندانی شدن و دلایل آن بررسی گردد، انتقال داده شده است و در آن جا با جلوگیری از خوابیدن، ساعتها ایستاده شدن و اعمال غیرانسانی جنسی، مورد آزار و شکنجه قرار گرفته است.

چنانچه نوجوان ۱۵ ساله کانادایی به نام **عمر خذر** که در سال ۲۰۰۲ در افغانستان اسیر و به گوانتیناما فرستاده شد، برای خانواده و وکیل موصوف دونیم سال اجازه ملاقات داده نشد.

اشمیت در تحقیقاتی که انجام داده است نظر به گزارشهای به دست آمده از قوتهای نظامی امریکا می افزاید که: در نتیجه تحقیقاتی که توسط **جنرال جورج فی** در مورد آزار و شکنجه اطفال، برای وزارت دفاع امریکا انجام داده است مینگارد که: در ماه جنوری سال ۲۰۰۴ یک سرباز امریکایی سگ قلاده دار بدون دهان بند را به سلول دوتن از اسیران خوردسال غرض ایجاد وحشت در روان زندانیان مذکور رها کرده است تا آنها را به وحشت بیندازد و مجبور به اقرار اعمالی که مرتکب نشده اند بنمایند.

پروفیسور اشمیت ادامه میدهد که: گرچه تعدادی از این اطفال به جرم انتقال اسلحه و یا اعمالی از این قبیل بازداشت شده اند اما نظر به گزارشهای صلیب سرخ از ۷۰ تا ۹۰ در صد از آنها بالاخر بیگناه شناخته شده اند و پس از برخوردهای غیرانسانی آزاد گردیده اند.

پروفیسور مذکور در ختم مقاله خویش مینگارد که: امریکا باید بر کنوانسیون حقوق کودکان مراجعه و اگر وزارت دفاع امریکا بنا بر مجبوریت‌های عینی دست به زندانی کردن اطفال میزند، باید در زندانها را به روی بازرسان حقوق بشر و والدین کودکان باز بگذارند تا از برخوردهایی که با کودکان اسیر صورت میگیرد جلوگیری به عمل آید.

تبصره:

این بود نمونه از هزاران هزار برخورد غیرانسانی نیروهای خارجی که خود به آن اقرار میکنند.

تا چه وقت این برنامه شکنجه و عذاب هموطنان ما ادامه داشته و ختم آن چه وقت خواهد بود؟ این ناقضان حقوق بشر در هیچ یک از دستگاههای عدلی و قضایی محکمه نگردیده اند و نمیگردند چرا؟؟؟

آیا این همه ویرانی، کشتار، به زندان انداختنها، در به دری و مهاجرت‌های اجباری عطش سیری ناپذیر جانیان بشریت و نوکران حلقه به گوش آنها را هنوز فرونشانده است؟ و تا چه زمانی باید انتظار کشید و چشم امید به دیگران دوخت؟

خود باید اقدام کرد و در نابودی و برداشتن چنبره ظلم و استبداد از کشور عزیزمان افغانستان نباید به انتظار دیگران نشست؟

چنانچه مقاله یی در سایت ژواک (<http://www.zhwak.com>) تحت عنوان «مرگ ساخت امریکا» به دست نشر سپرده شده است که در ختم مقاله مذکور لینکهایی از عکسهای مستند نشر گردیده که نمایانگر تأثیرهای جدی منفی استعمال سلاحهای کیمیایی در افغانستان و بروز امراض ناشی از آن در تولد کودکان معصوم کشورما میباشد.

این است دفاع از حقوق بشر و مبارزه با تروریزم و پیامدهای ادعای دفاع امریکا از حقوق بشر و صادر کردن دموکراسی برای مردم بلاکشیده وطن ما.

www.ayenda.org